

Ölüer Kalbime Kalbime Gömölüyor

– Savaş · 06 Temmuz 2020

-Savaşa karşı aşka ve politikaya sığınan şiir-

Ölüer kalbime kalbime sıkışıyor
Kalbim ha patladı ha patlayacak
Sabrım ha taşıtı ha taşacak
Dilden ve dinden çıkıyorum böyle zamanlarda...

Yoksul zaman.../ yoksul gece
Tek göz.../ eğreti.../ yaşlı.../ alçak damlı yoksul bir ev
Evin damında büyük bayrak...
Küçük adam/ küçük kadın/ küçük çocuk
Büyük acı...büyük gözyaşı...
Devlet erkanının yüzünde sahte, yapmacık ve de üzgün
Binbir surat -çok pahalı ve çok profesyonel- bir maske
Kürsülerde hamaset...
İçinde mayınlar patlayan suskun baba
Acısını içinde ateşleyen yoksul anne
Ve dallara takılan uçurtmalar gibi
Bir resmin gözlerine takılıp kalan -ince- dal gibi bir çocuk...
Ateşe benzinle koşan fırsatçı- mukaddesatçı
Haşmetli-devletlü büyüklerimiz
Ve daha bi sürü bi sürü yalancı-dolancı Bakanlar-Başbakanlar...
Haber yorumcuları...

ölüler kalbime... kalbime gömölüyor
Dilden ve dinden çıkıyorum böyle zamanlarda...

Yaşadığımız şu güzelim dünyada
“fıtratında var” deyip deyip.../ ölümleri kutsayıp kutsayıp
-Kendilerine,çocuklarına ve zenginlere değil de-
Vatan-millet aşkına ölmeyi ve öldürmeyi
Ve içimizdeki ateşi gözyaşlarımızla söndürmeyi
Neden? Neden? Neden?
Hep yoksullara yakıştırıyor
Şu dünyanın kahrolası bütün burjuva devletleri???

Neden? Neden? Neden?

Savaşa inat seviyorum...seviyorsun...seviřiyoruz ;
Bir tankın -bir öpüşte- kirdığımız bütün dişleri
Ve bombalanmış bir şehrin yıkılan molozları üzerinde; aşkla...

1 Temmuz 2020